

under kirken spille en afgørende rolle i handlingen.

Efter en prekær tilværelse blev kirken dansk sognekirke 1901. Navnet Christians Kirke skal minde om bydelens grundlægger Christian IV. Heller ikke i denne egenskab undgik den modgang under luftangrebet 1943.

Helge Sjøgaard

R. W. Lightbown: *Catalogue of Scandinavian and Baltic Silver*. (Victoria and Albert Museum. London 1975). 255 s.

De engelske museer er rige på sager fra udlandet og gennem dette illustrerede katalog er sagerne af sølv fra Skandinavien og Balticum i Victoria and Albert Museum nu blevet tilgængelige for et nærmere studium. Beskrivelse og katalogisering er forbillig, men den danske litteraturliste mærkelig tilfældig, bl. a. mangler alle arbejder af Sigurd Schoubye. Hvis man med den islandske håndskriftsag som mønster ville opsætte en ønskeseddel over sager, der rettelig burde bevares i Danmark, ville den kun blive kort; et bøger fra Hillerød med årstallet 1589 fortjente dog at stå i en dansk samling. Bogen er en nyttig introduktion for den, der vil lære, hvor forskelligt de enkelte stilarter blev udformet i hvert land. Ligheder og forskelle tegner sig tydeligt i de udmærkede fotografier med ledsagende beskrivelser. De danske museer kunne tage en publikation som denne til forbillede for tilsvarende kataloger.

Helge Sjøgaard

Sv. Aage Bay: *Horsens klosterkirke 1275-1975 og træk af menighedslivet i Horsens*. (Udgivet af Horsens Klostersogns menighedsråd, 1975). 108 s.

Horsens' kirkehistorie samler sig om den nuværende Vor Frelsers kirke og klosterkirken. Den sidstes historie er skildret af Sv. Aage Bay, der i mange år har arbejdet med de opgaver, byens historie frembyder, men kilderne til stedets historie er sørgeligt få, når det gælder middelalderen. Om gråbrødrenes kloster vides der i sammenligning med, hvad der ellers kendes, en del, men desværre beskæftiger bogen sig næsten kun med den kirke, der nu ene står tilbage af munkenes anlæg, skønt det var en virksomhed, som lige til reformationen var midtpunktet i franciskanernes opsøgende arbejde. Når kirken blev bevaret, mens reformationen og de efterfølgende tider fjernede alt andet, var det vel først og fremmest størrelsen, der reddede den. Det gik i Horsens som i Viborg, hvor man bevarede kirkerne fra de to ordener af tiggermunke, og af hvilke den ene stadig bruges som sognekirke. I Ribe og Århus ses en tilsvarende udvikling, men her er de øvrige bygninger helt eller delvis bevaret.

I sammenligning med Christians kirke på Christianshavn (anmeldt andet sted i dette hefte) giver bogen mere, fordi forfatteren også prøver på at skildre menighedslivet, men det er vanskeligt at indfange åndsstrømninger i konkrete ord, og man savner den grundighed, der præger bindene i Danmarks kirker i beskrivelsen af de kunsthistoriske minder. Meget er dog medtaget. Prædikestolen er udført af Peder Jensen, Kolding, vel det største navn blandt de kunstnere,